

ÚŽASNÁ JANE

JANE AUSTEN

EMMA

PREROZPŘÁVALA KATY BIRCHALL
ILUSTROVALA ÉGLANTINE CEULEMANS

JANE AUSTEN

EMMA

ÚŽASNÁ JANE

Ilustrovala Églantine Ceulemans

JANE AUSTEN
EMMA

PREROZPÁVALA KATY BIRCHALL
ILUSTROVALA ÉGLANTINE CEULEMANS
PRELOŽILA BARBORA VINCZEOVÁ

štonožka

Jane Austen's Emma
Text copyright © Katy Birchall, 2019
Illustrations copyright © Églantine Ceulemans, 2019
Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.
Translation © 2025 by Barbora Vinczeová
All rights reserved.

Z anglického originálu Jane Austen's Emma
(Hodder and Stoughton, London)
preložila Barbora Vinczeová.
Redigovala Alexandra Hríbiková.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2025 ako svoju 2 469. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0134-3

Román *Emma* Jane Austenovej vyšiel prvýkrát v roku 1815.

Je situovaný do regentskej éry, keď bola anglická spoločnosť rozdelená na bohatých a chudobných a od žien sa očakávalo, že sa vydajú veľmi mladé.

Hrdinkou príbehu je Emma, ktorá má veľa spoločného s modernými čitateľkami, no žije v úplne inom svete.

Viac informácií o Jane Austenovej a o Anglicku v roku 1815 nájdete na konci knihy.

HLAVNÉ POSTAVY

PÁN WOODHOUSE
Emmin otec. Žije v sídle
Hartfield v dedine Highbury.

PANI ISABELLA KNIGHTLEYOVÁ
Emmina staršia sestra.
Je vydatá a žije v Londýne.

PÁN JOHN KNIGHTLEY
Emmin švagor. Žije
v Londýne s Isabellou.

**SLEČNA EMMA
WOODHOUSEOVÁ**
Naša hrdinka!
Žije v Hartfiede a všetci dedin-
čania v Highbury ju majú radi.

PÁN GEORGE KNIGHTLEY
Emmin najlepší priateľ.
Žije v Donwell Abbey
v Highbury. Je od Emmy
trochu starší.

DETI KNIGHTLEYOVCOV
Emmine netere
a synovci vrátane malej Emmy
(ktorú pomenovali po tete).

(JOHNOVI A GEORGEHOVI RODIČIA)

PANI BATESOVÁ

Matka slečny Batesovej a stará mama slečny Jane Fairfaxovej. V porovnaní s ostatnými bohatými postavami v tejto knihe je chudobná.

SLEČNA BATESOVÁ

Miestna highburská klebetnica. Teta slečny Jane Fairfaxovej. V porovnaní s ostatnými bohatými postavami v tejto knihe je chudobná.

(JANINA MATKA)

SLEČNA JANE FAIRFAXOVÁ

Neter slečny Batesovej. Sirota, ktorú vychovali bohatí príbuzní Campbellovci. Dlhú žila mimo Highbury. Má asi toľko rokov ako Emma.

PÁN WESTON

Novomanžel Emminej niekdajšej guvernanky. Žije v Highbury.

PANI WESTONOVÁ

Emmina bývalá guvernantka. Pred vydajom známa ako slečna Taylorová. Žije v Highbury.

PÁN FRANK CHURCHILL

Syn pána Westona z prvého manželstva. Po matkinej smrti ho vychovala teta (pani Churchilllová). Dlho žil mimo Highbury. Je Emmin rovesník.

SLEČNA HARRIET SMITHOVÁ

Emmina dobrá priateľka. Nikto nevie, kto sú jej rodičia. v detstve sa ocitla v internátnej škole pani Goddardovej. Teraz jej pomáha viesť školu. Je približne rovnako stará ako Emma.

PÁN ELTON

Highburský farár. Je trochu starší ako Emma.

PÁN MARTIN

Farmár. Žije v dedine Highbury. Od Emmy je o pár rokov starší.

PRVÁ KAPITOLA

Emma Woodhousová bola krásna, múdra a bohatá. Bez väčších problémov dovърsila dvadsaťjeden rokov.

V deň, keď sa vydala jej guvernanka slečna Taylorová, však Emmu večer zaplavil skutočný nepokoj. Jej otec zaspal vo svojom obľúbenom kresle a po večeri v izbe zavládlo ticho. Ozývalo sa len pochrapkávanie pána Woodhousa a praskanie ohňa. *S kým sa teraz budem rozprávať, keď slečna Taylorová odišla?* pomyslela si Emma nešťastne.

Mala radosť zo šťastia slečny Taylorovej – teraz pani Westonovej –, ale strávila s ňou šestnásť rokov

a bude jej veľmi chýbať. Považovala ju za priateľku, a nie za guvernanku. Emma si nespomínala na jediné napomenutie z úst slečny Taylorovej a vedela, že hoci si obľúbila aj Emminu staršiu sestru Isabellu, pre mladšiu slečnu Woodhousovú mala slabosť. V očiach slečny Taylorovej bola Emma hotový anjelič, čo sa hodilo, keď chcela dosiahnuť svoje.

Emmina matka zomrela už dávno a nepamätala si ju, ale slečna Taylorová opatrovala Emmu v chorobe, smiala sa s ňou, keď robila neplechu, a podelila sa o každý nápad, čo dostala. Emme tak nikdy nechýbala materinská láska. Necítila sa opustená, ani keď sa Isabella vydala a odsťahovala z ich dedinky Highbury do rušného Londýna. Spokojne sa ujala miesta panej sídla Hartfield a guvernanku ju zasvätila do chodu domácnosti. Skrátka a dobre, idylka ako vyšitá.

Emma si povzdychla, uhladila si šaty a vzdorovito zdvihla hlavu. Musí sa s touto zmenou

EMMA

hrdo a dôstojne zmieriť a netrucovať ako urazené dieťa. Koniec koncov mohla za celé manželstvo Emma.

V duchu si zablahožerala k úspechu v podobe novomanželov Westonovcov. Vtom slúžka pri-niesla čaj a jej otec sa strhol zo spánku.

„Úbohá slečna Taylorová!“ zvolal a tuhšie sa zababušil do deky. „Aká škoda, že odchádza

z Hartfieldu! Bola by oveľa šťastnejšia, keby tu s nami prežila celý život.“

Emma sa usmiala. Pán Woodhouse opovrhoval akoukoľvek zmenou.

„Otecko, pani Westonová má teraz vlastný dom a príjemného, štedrého manžela. Dobre vieš, že sa tu nemohla o mňa starať naveky.“

Pán Woodhouse si veľavýznamne odkašlal. „Hartfield je trikrát taký veľký ako jej nový dom. Úbohá slečna Taylorová, nepoteší sa.“

„Veď žije celkom blízko. Pána a pani Westonovcov uvidíme takmer denne, lebo k nám zavítajú rovnako často ako my k nim,“ namietla Emma veselo.

„Pre mňa je to pešo príďaleko,“ bránil sa pán Woodhouse. „Prechladnem.“

„Nikto nechce, aby si chodil pešo, otecko,“ zasmiala sa Emma a pokrútila hlavou. „Išli by sme predsa kočom.“

EMMA

„Kone ho nerady ťahajú,“ frflal a Emma sa len usmievala nad šálkou čaju.

Pán Woodhouse bol ustráchaný džentlmen a stále sa obával, že ochorie. Nechápal, prečo by sa človek so zdravým rozumom unúval opustiť toto príjemné sídlo. Spoločenské udalosti mimo Hartfieldu považoval za únavné a často tam číhala hrozba v podobe ťažko stráviteľného jedla alebo vážnej choroby. Hoci zvyčajne rád prijímal návštevy, neobluboval honosné večere. Musel zostať hore dlho do noci a navyše aspoň štyrikrát plánoval s kuchárom, čo sa bude podávať, aby sa na stole neobjavili nebezpečne masťné jedlá. Pán Woodhouse považoval ťažko stráviteľný chod za najväčší zločin na svete.

Emma chcela práve navrhnúť, aby si s ňou otec zahral backgammon – možno ho to rozveselí. Vtom sa objavil jeden z obľúbených hostí pána Woodhousa. Do izby vkročil mladý džentlmen.

„Pán Knightley!“ privítal ho vrúcne pán Woodhouse. „Aké milé, že ste sa zastavili takto neskoro. Podte sa zohriať ku kozubu, aby ste neprechladli. Určite ste celý mokrý a uzímený!“

„Vôbec nie,“ odvetil pán Knightley a jemne sa uklonil. Emme venoval veľavravný úsmev. „Nie je zima, vyšiel mesiac a vonku je veľmi pekne.“

Pán George Knightley mal brata Johna, ktorý sa oženil s Emminou sestrou Isabellou. Pán Knightley bol preto v Hartfelde vždy vítaný a často ich navštevoval. Žil v sídle Donwell Abbey, vzdialenom ani nie míľu, a veľmi rád trávil pokojné večery s pánom Woodhousom a jeho dcérou.

Práve sa vrátil z návštevy brata a švagrinej v Londýne a trpezlivo odpovedal na otázky pána Woodhousa o Isabelle a deťoch. Rozhovor sa až potom zvrtol na udalosti dnešného dňa.

EMMA

„Všetci sa na svadbe správali, ako sa patrí?“ vyzvedal pán Knightley a pohodlne sa oprel v kresle. „Povedzte, kto plakal najviac?“

„Ide o naozaj veľmi smutnú udalosť,“ odvetil pán Woodhouse vážne. „Úbohá slečna Taylorová.“

„Žiadna úbohá slečna Taylorová! Určite sa teší, že z guvernanky sa stala dáma s vlastným domovom. V každom prípade sa teraz musí starať už len o manžela,“ poznamenal pán Knightley s hravými iskričkami v očiach, „a nie o dvoch obyvateľov Hartfieldu.“

„Najmä keď je jeden z nich náladový a tvrdohlavý,“ zaškerila sa Emma. „To ste mali na jazyku, však, pán Knightley?“

„Máte pravdu,“ vzdychol si pán Woodhouse. „Bývam náladový a tvrdohlavý.“

„Teba som tým nemyslela, otecko!“ rozosmiala sa Emma. „Určite vieš, že som narážala

na seba. Pán Knightley si rád robí žarty z mojich nedostatkov.“

„Skutoční priatelia nestrácajú čas lichôtkami,“ usmial sa pán Knightley. Vedel, že je jediný v celej dedine, kto vidí nedostatky na Emme Woodhousevej. „Určite sa tešíte, Emma, že vaša drahá guvernanka sa šťastne vydala.“

„Viac než ktokoľvek iný, lebo som jej dohodila manžela. Pred štyrmi rokmi som sa rozhodla, že pán Weston a slečna Taylorová sa musia vziať, hoci všetci v Highbury tvrdili, že pán Weston sa znovu neožení. Taký úspech!“

„Úspech? Hovoríte to tak, akoby ste za celé manželstvo mohli vy,“ pokrútil hlavou pán Knightley.

„Veď je to tak!“ vyhlásila Emma hrdo. „Keby som nepodporovala pána Westona v návštevách a neospevovala ho, keď bolo treba, dnes by sa žiadna svadba nekonala.“

EMMA

„Šťastná náhoda,“ odvetil pán Knightley s potláčaným úsmevom. „Nepochybné ste narobili viac škody ako osohu.“

„Emma je veľmi štedrá,“ prerušil ich pán Woodhouse. Sotva ich počúval. „Ale, drahá moja, ak naozaj môžeš za dnešnú svadbu, prosím, už neprivolávaj žiadne ďalšie. Svadba znamená narušenie rodinného pokoja a hrozbu v podobe svadobnej torty plnej cukru!“

„Ešte jeden zväzok, otecko,“ odvetila Emma. „Musím nájsť manželku pánovi Eltonovi.“

„Tomu farárovi?“

„Áno, otecko. Keď dnes sobášil pána a pani Westonovcov, videla som, že by tiež veľmi rád stál pred oltárom ako ženích.“

„Namiesto hľadania nevesty by si ho radšej mohla pozvať na večeru,“ navrhol pán Woodhouse. „Bude to preňho omnoho lepšie. Pán Knightley so mnou určite súhlasí.“

* JANE AUSTEN *

„Samozrejme, pane.“ Pán Knightley sa zasmial, keď zbadal Emmin zaťatý výraz. „Nechajme chudáka pána Eltona, nech si nájde ženu sám. Dvadsaťsedemročný muž v takých veciach nepotrebuje pomoc.“

Emma mu odpovedala úsmevom, a hoci sa rozhovor uberal iným smerom, v duchu už plánovala jedno cez druhé. Pán Knightley sa mýlil. Emma Woodhousová si bola istá, že muži potrebujú vo veciach lásky všetku dostupnú pomoc.

A ona predstavovala stelesnenie takejto pomoci.

DRUHÁ KAPITOLA

„Moja drahá Emma, mám výborné správy,“ nadšene vyhlásila pani Westonová, sotva sa stihla usadiť v hartfieldskom salóniku. Emma sa dychtivo naklonila k priateľke. Vždy ju zaujímali novinky a mali len pár minút osamote, kým sa k nim nepridajú ostatní hostia.

„Dostali sme list od Franka Churchilla,“ zverejila sa jej pani Westonová, keď jej manžel prešiel na druhú stranu miestnosti k farárovi pánovi Eltonovi a pánovi Woodhousevi.

„Počula som o tom liste,“ priznala sa Emma. (Pani Westonová to neprekvapilo, lebo dobre